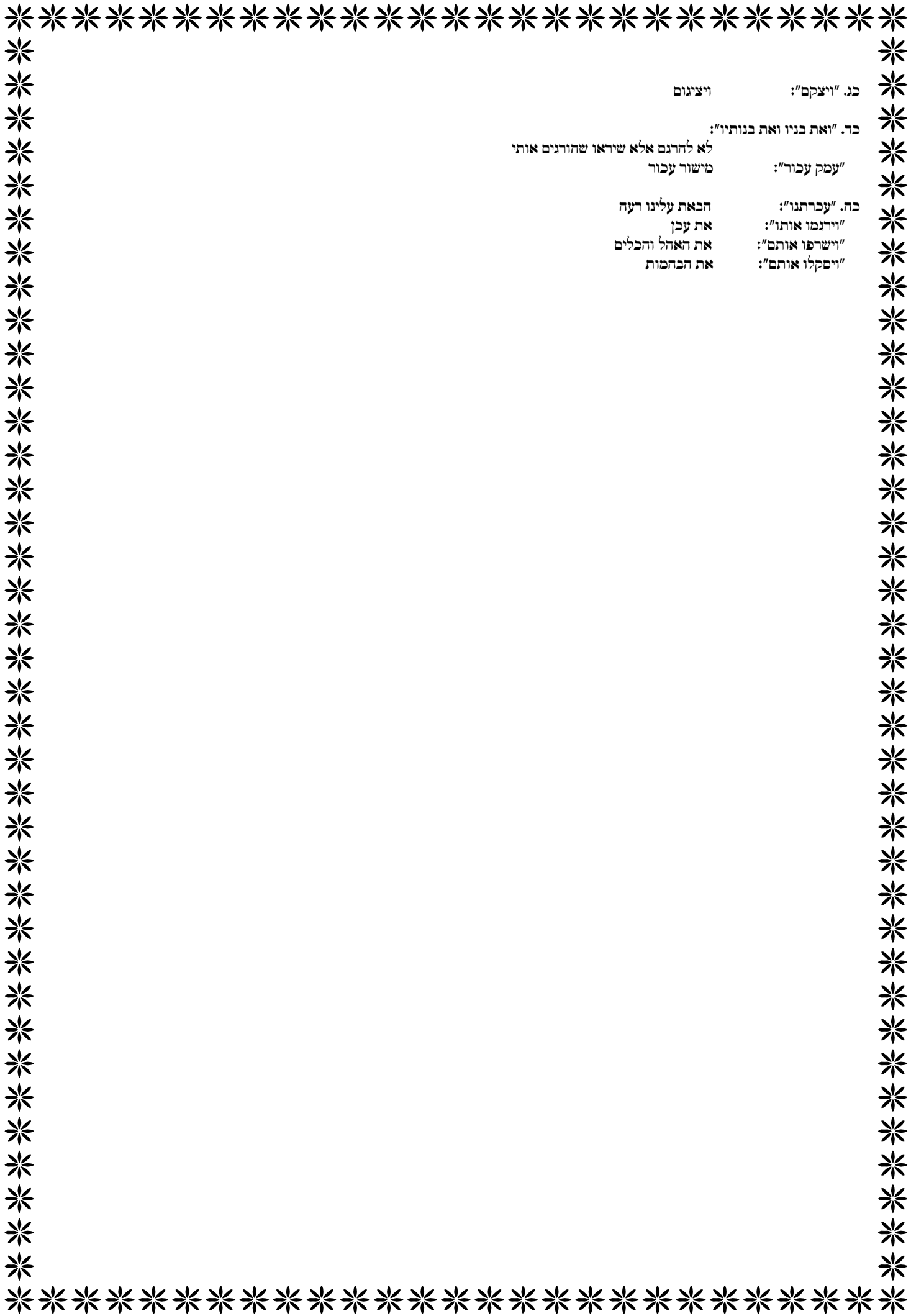

יהושע פרק ז'

- א. "וימעלו": כגדו המאו.
 "בחרם": באזהרת החרם.
 אע"פ שרק אחד המא אבל כל ישראל ערבים זה לזה, והיות ולא שמרו אחד על השני מעלה עליהם הכתוב כאילו כולם מעלו.
- ב. "העי": אל עיר ושמה עי
 "אשר עם בית און": אשר אצל בית און
 "מקדם לבית אל": מורחה לבית אל
 "ורגלו את הארץ": המרגלים המאו בזה יהושע אמר את כל הארץ והם ריגלו רק את העי
- ג. "אל תיגע": אל תמריח
- ה. "וירדפום לפני השער": רדפו אחריהם משער העיר עד מקום שנקרא שכרים
 "במורד": מורד החר
- ו. "ולא הואלנו": לא הפצנו
 יהושע מתפלל לא על לו איש שנהרגו אלא על כך שבנ"י הפכו את עריהם לפני הגויים וכל הכנעני ובין שבנ"י נחלשו
- ז. "ונסכו עלינו": יתקבצו מסביבנו
- יא. "עברו": ע"י שלקחו
 "שמו בכליהם": הממינו
 עברו ברוחי ולא זאת בלבד אלא גם לקחו ולא זאת בלבד אלא לקחו כחשאי ולא זאת בלבד אלא גם כחשו ולא זאת בלבד אלא שמו בכליהם זאת אומרת שנבנו לא על מנת לאכול אלא סתם למזכרת
- יב. "ולא יכלו בני לנצח את איביהם":
 אם לא יחיונו את החרם ולא די בזה אלא אף אם לא תשמירו את האיש אשר מעל בחרם
- יג. "קדשו": הכן - לעבור לפני ארון ברית ה'
 "עד הסירכם החרם": ולא הזכיר עונש מות בשביל להקל על החוטא להודות בעוון
- יד. "ונקרבתם בכקר לשבטיכם": כל שבט ושכט יתקרב לחוד
 "אשר ילכדנו": אשר יפול עליו הגורל
 "יקרב למשפחות": השבט יתקרב לאהל מועד משפחה משפחה
 "תקרב לבתים": כל דיירי בית לחוד
 "לגברים": רק הגברים ללא הנשים
- טו. "נבלה": תועבה - דבר רע
- יט. "שים נא כבוד": תן כבוד לה' ע"י
 "ותן תודה": תתודה
 "אל תכהר": אל תעלם
- כ. "אמנה": אמת אמנם
- כא. "אדרת שנער": אדרת יקרה מארץ שנער
 "ולשון זהב": מעיל זהב ארוך
 "ואחמדם": חשקתי
 "האהלי": לאהל שלי
 "והכסף תחתיה": הכסף תחת האדרת
- כב. "וירוצו האהלה": כדי שלא יוכל מישהו לקחת למהר שם השכט

בג. "ויצקם": ויציגום

כד. "ואת בניו ואת בנותיו":

לא להרגם אלא שיראו שהורגים אותי
מישור עכור

"עמק עכור":

הבאת עלינו רעה

כה. "עברתנו":

את עבן

"וירגמו אותנו":

את האהל והכלים

"וישרפו אותם":

את הבהמות

"ויסקלו אותם":